

dykning til 10 Fod af denne Kende og Indrehavnen, hvilke Arbejder ere høist nødvendige og kun ville kunne udføres for den nævnte Sum, naar de udføres paa samme Tid som det øvrige Havnearbejde.

Østerlars-Gudhjem Sogneraad anbefaler varmt Andragendet, idet det betoner, at Havneindtægterne ville yde tilstrækkelig Garanti for, at Statskassen intet Tab vil lide ved at yde det ansøgte Laan.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Ministeren for offentlige Arbejder.

73. Fra Invalid S. H. C. Bauer af Aalborg om, at den ham paa Grund af en Straffedom fratagne Invalidforsørgelse efter meddelt Oversoprejsning atter maa træde i Kraft. (Indbragt den 11te Januar 1896 af Folketingsmanden for Aalborg Amts 2den Valgkreds, Bramsen).

I Kampen om Dybbøl Standsed den 18de April 1864 blev Andrageren saaret af to Kugler, henlaa derefter paa Lazaret til den 5te September s. A., og fik da tillagt en aarlig Invalidforsørgelse paa 59 Rigsdaler, som efterhaanden steg til 172 Kr. I 1885 blev imidlertid Forsørgelsen fratagen ham paa Grund af en ham for Overtrædelse af Straffelovens § 257 overgaaet Straffedom, lydende paa 3 Gange 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød. Da han senere fik Oversoprejsning, henvendte han sig til Finansministeriet med Ansøgning om at maatte genindtræde i Række af Invalidforsørgelsen, men i en med nærværende Andragende følgende Skrivelse af 9de Oktober 1895 affog Ministeriet dette under Henvisning til, at det ved en af den fgl. Landsover- samt Hof- og Stadsret den 24de Februar 1879 affagt Dom er afgjort, at Inddragelse af Invalidforsørgelse ikke kan henregnes til de Følger, som i Lovgivningen ere knyttede til den af Straffedommen flydende Indskrænkning i den paagældendes Ære, og følgelig ikke ophæves ved Oversoprejsningen. Det forekommer imidlertid Andrageren, at han efter den meddelte Oversoprejsning maa have Ret til at faa Invalidforsørgelsen, men under alle Omstændigheder maa han formentlig have moralsk Krav paa at faa den, da han faktisk har mistet sin Førlighed for Fædrelandet — hvorved han bemærker, at han lider meget af reumatisk Gigt i de saarede Legemsdele, og at hans Syn og Hørelse ere meget svækkede — og derfor ikke trods al Anstrængelse har formaaet at skaffe tilstrækkeligt Underhold til sig og sin talrige Familie, der bestaar af Hustru og 20 Børn, om han end hidtil har formaaet at holde sig fri for Hjælp af det offentlige. — Om hans borgerlig hæderlige Forhold i de sidste 10 Aar foreligger anbefalende Udtalelser fra hans Sognepræst og et Par Mænd i offentlige Stillinger i Aalborg, ligesom de samme bevidne hans Trang.

Med Andragendet følger en Udtalelse af Overretssjæffører, Folketingsmand Reif, hvori denne under Henvisning til Udtrykkene i Lovene om Invalidforsørgelse af 9de April 1851 § 7 Nr. 5 jfr. § 15 in fine og om Oversoprejsning af 3dje April 1868 § 1 in fine samt til de Forandringer, som Udtastet til denne Lov netop paa dette Punkt i sin Tid undergik i Rigsdagen, hævder, at det Resultat, hvortil Hof- og Stadsretten kom i den af Finansministeriet citerede Dom af 24de Februar 1879 (Ugeskrift for Retsvæsen for 1879 S. 664 ff.), der ikke har været underkastet Højesterets Prøvelse, turde være ret tvivlsomt.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Finansministerens Overvejelse.

74. Fra Husmand S. Toppesen af Andebølle om Invalidunderstøttelse. (Indbragt den 11te Januar 1896 af Folketingsmanden for Odense Amts 6te Valgkreds, M. Nielsen).

Et lignende Andragende forelaa i sidste Rigsdagsamling (Tillæg B. for 1894—95 Sp. 1249—50). Udvalget gjorde da ingen Indstilling. Foruden at henbije til det i dette